

som her er fastslaaet, den samme, som allerede gælder Manufakturvarer i København i det saakaldte udvidede Oplag. Det er i Virkeligheden heller ikke andet, end at man søger at haandhæve den Regel, som ligger til Grund for Kreditoplaget.

Saa gav det ærede Medlem en Skildring af, hvordan det efter hans Mening gaar med Toldresolutionerne. Han gav en meget drastisk Skildring af, hvorledes Sagen gik fra Assistenten til Kontroløren, fra Kontroløren til Inspektøren, fra Inspektøren til Overtoldinspektøren, fra denne til Generaltolddirektøren og tilbage igen; og hvordan det alt hang sammen, fordi Kontroløren ikke vilde desavouere Assistenten, Inspektøren ikke Kontroløren, Overtoldinspektøren ikke Inspektøren osv. osv., og til syvende og sidst vilde Ministeren ikke desavouere sin Generaltolddirektør, derfor var det hele ingen Ting værd. Det ærede Medlem ønskede derfor, at vi skulde faa et Tariferingsraad. Det blev mig ikke ganske klart, hvilken Myndighed dette skulde have, heller ikke, hvordan det skulde sammensættes. Det ville vi nu maaske kunne faa nærmere Besked om i Udvalget, og jeg glæder mig til at forhandle med det ærede Medlem derom. Hvis jeg skulde ønske noget ondt over det ærede 7de Medlem for 6te Kreds (Hey), hvad der i øvrigt aldrig kunde falde mig ind, vilde jeg ønske, at han skulde blive Medlem af et saadant Tariferingsraad og derved skulde komme til at afgive Toldresolutioner og lægge Ryg til, naar han havde afgivet dem. Jeg tror, at det vilde ikke være saadan videre behageligt; for det ærede Medlem kan være overbevist om, at hvis nogen Opgave i Verden er utaknemmelig, er det den, og hvis nogen Opgave er vanskelig, er det den. Der lever rundt om mellem Folk i denne Tid paa Grund af den Kritik, der har været fremme, en Forestilling om, at det er Toldembedsmændene en overdreven Fornøjelse at tvinge Folk til at betale efter de højst mulige Satser. Man skulde tro, at Folk havde den Opfattelse, at Toldembedsmændene fik Tantieme af den Told, der gaar ind. Det gøre de jo slet ikke. Hvad de derimod faa, hvis de haandhæve en højere Sats, er i Regelen en Skylle af Ubehageligheder i Ansigtet, og dem faa de øjeblikkelig fra vedkommende Købmand, som de jo kende og jævnlig se paa Toldboden; undertiden faa de den ogsaa i Pressen, i det hele taget faa de den paa alle Leder og Kanter. Det ærede Medlem maa forstaa, at Toldembedsmændene gøre det saa sandelig ikke

for deres Fornøjelse. At de skulde gaa rundt og føle det som en uhyre Tilfredsstillelse at drille Mennesker ved at indkræve flere Penge, end der egentlig er Rimelighed for, naar de ikke have Spor af Fordel deraf og ikke andet end Ubehageligheder deraf, er egentlig en mærkelig Tro. Saaledes er det ikke. Men Forholdet er jo det, hvad der er ganske naturligt, at man fra deres Side, der indføre Varer, søger ligefrem at forme Varen saaledes, at den kan indgaa til den lavere Sats, men lige paa Kanten, og saa kommer Spørgsmaalet om, hvor Grænsen ligger. Saa maa der træffes en Afgørelse, og Afgørelsen er saa sandelig vanskelig og udsat for den mest ubarmhertige Kritik. Som sagt, jeg skal gerne være villig til at forhandle med det ærede Medlem om et Tariferingsraad, men jeg vil sige, at de Medborgere, der skulle medind i dette, skulle være modige Mænd, som kunne staa for Stød og ikke ere bange for de offentlige Skyller, der ville komme til at regne ned over dem.

Jeg skal nu forlade Toldloven og gaa over til de andre Love, og jeg kommer da først til Sukkeret. Jeg kan ikke gaa saa langt som det ærede 3die Medlem for 3die Kreds (Tolderlund), som jeg allerede har nævnt. Jeg mener, at det vil være rigtigt nu at blive staaende paa det Standpunkt, der ligger i Regeringens Forslag, saaledes som det er kommet her op til Landstinget. Paa den anden Side kan jeg heller ikke godkende de Betragtninger, som det ærede 2det Medlem for 5te Kreds (Tesdorpf) kom med. Jeg mener nu for det første, at Sukkerfabrikkernes Beskyttelse virkelig er meget høj, og at den ikke er ansat for højt i de Tal, jeg har nævnt. Og jeg mener desuden, at Sukkerfabrikkerne meget vel kunne taale den Nedgang, der foreslaas. Det ærede 2det Medlem for 5te Kreds synes i og for sig nu ogsaa at være ret rimelig. Han sluttede med at sige, at han ønskede Toldloven, og hvad dermed hører, igennem, og han fandt det rimeligt og rigtigt, at „vi for Sukkerets Vedkommende ogsaa tage det Smæk, der skal tilfalde os“. Der er, om jeg saa maa sige, en resigneret Tone deri fra det ærede Medlems Side, som jeg sætter Pris paa. Naar det er det ærede Medlems Standpunkt, tvivler jeg ikke om, at vi ogsaa skulle komme til et Resultat.

Det ærede 3die Medlem for 5te Kreds (H. P. Pedersen), min ærede Meningsfælle, udtalte sig jo ogsaa om denne Sag og mente, at det Ræsonnement, at naar